

skattestop, for ellers er det da en ren tilståelses-sag for regeringen.

Men jeg forstår stadig væk ikke, hvordan finansministeren kan stå her og sige, at der ikke er behov for at sætte noget bestemt tal på, man behøver ikke at have et bestemt omfang af de effektiviseringsgevinster, der kan opnås i den offentlige sektor, når man samtidig i »En holdbar Fremtid – Danmark 2010« sætter tal på; man bruger bare procent i stedet for det reelle tal i forhold til det offentlige forbrug. Det er der så andre, der har regnet på, og som mener, at det svarer til 40-41 mia. kr.

Men hvordan i alverden kan man sætte 1,2 pct. på – det er da et meget præcist og specifikt tal – hvis man efterfølgende siger, at det ikke er muligt, og at det heller ikke er nødvendigt at komme med et bud på et bestemt omfang? Det hænger da ikke sammen, vil jeg gerne sige til finansministeren.

Hans Christian Schmidt (V):

Vi har nu et par gange hørt finansministeren sige, at 1,2 pct. skal ses i forhold til oplevelser, og det er måske bare, fordi jeg har lidt svært ved lige at forholde mig til, hvordan man kan regne noget ud til 1,2 pct., hvis man lægger noget lyrik eller andet ind i det.

Jeg vil bare gerne spørge finansministeren: Vil finansministeren forklare, hvordan man er kommet frem til 1,2 pct.?

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg forstår ikke, at finansministeren snakker udenom, for 1,2 pct. over 10 år bliver jo til over 40 mia. kr., som regeringen vil effektivisere den offentlige sektor med. Er det ikke korrekt? Og burde man ikke være stolt af det i stedet for at bortforklare det?

Det er selvfølgelig i et politisk lys lidt pinligt, at man overgår Venstre, som man samtidig sviner til, men det er så en anden sag.

Er det ikke korrekt, at 1,2 pct. over 10 år af det offentlige forbrug tonser sig op til over 40 mia. kr. i effektivitet i den offentlige sektor? Dermed overhaler man både Venstre og De Konservative højre om – og tillykke med det. Men er det ikke sådan, det hænger sammen?

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Jeg bemærkede, at hr. Jens Rohde, som Venstre ofte er det, er på vild flugt fra, hvad man selv skriver om sin skattepolitik. Det er ganske vist

heller ikke så meget, men man har dog alligevel stillet skattelettelser i udsigt finansieret, som man kalder det, af de sparede renteudgifter. Nu er det jo lige netop at tage af kassen, så det er ikke nogen holdbar finansiering; men det er det, Venstre kalder en logisk finansiering.

Men jeg må konstatere, at Venstre ikke selv står ved ting, der er udgivet i november. Vi havde lige et beslutningsforslag før, det var også fra november, og formandens nyhedsbrev fra november. Det står man bestemt ikke ved i dag, eller hvordan er det nu?

Så kan jeg i øvrigt fortsætte med de 1,2 pct., som jo er det, det drejer sig om, hvis vi skal tro lidt af spørgsmålet. I virkelighedens verden vil de 1,2 pct. ikke kunne opgøres med bare nogenlunde nøjagtighed, ikke noget, der vil minde om en sandhed. Der er heller ikke tale om, at vi bruger 1,2 pct. eller det, der måtte kunne komme ud af det, i forbindelse med fremskrivningen. Det er ikke en forudsætning for fremskrivningen.

Hvis de faktiske effektiviseringsgevinster viser sig at blive mindre end det, vi håber på, vil det resultere i, at man formodentlig vil opleve en mindre servicekvalitet for brugerne end ellers.

Derfor synes vi, at det er vigtigt at effektivisere.

Hr. Hans Christian Schmidt er optaget af regnestykket, som fører frem til de 1,2 pct.

Det er såmænd bare afstanden mellem det, der er den forventede vækst i det private forbrug, og den forventede vækst i det offentlige forbrug. Det tror jeg at jeg svarede meget klart på, også i onsdags.

Det er det, der illustrerer, at der er brug for, at vi ikke tager effektiviseringsgevinsterne ud af den offentlige sektor, men at vi lader dem blive, for at den offentlige sektor har mulighed for at følge med det, der sker i det øvrige samfund. Og det er derfra, de 1,2 pct. som regneeksempel fremkommer.

Så til hr. Frank Dahlgaard, der mener, at regeringen overhaler Venstre og De Konservative højre om. Nu har jeg jo ikke så mange skriftlige arbejder fra Venstre at holde mig til, og de plejer jo også at skynde sig at løbe fra dem, når der er et eller andet konkret, men jeg har da set, at Venstre i hvert fald går efter at have en nulvækst i den offentlige sektor, og så er afstanden op til det private forbrug jo formodentlig 2 pct. Så der er meget at gøre, men vi har aldrig hørt svarene på hvordan.